

Táto povídej - Špunt Přerov

věnováno mému synovi Mílovi

D Hmi D A7
Oheň praská,dřevo voní,do korun tma usedá
Hmi D G D
štíhlé smrky větve kloní,kluk si s tátou povídá.

syn:Táto proč tak oheň hřeje,řekni odkud teplo vzal?

otec:slunce teplo dřevu vleje,když jako strom v lese stál.

syn:kde se vzaly v lese stromy,rád bych taky vědět chtěl

otec:semínka když vítr nesl,na louce je poztrácel.

syn:slyšíš táto, co to šumí,jak když někdo zavzdychá

otec:to je voda,potok malý,přes kameny pospíchá.

syn:ještě táto povídej dál,o lese co měl bych znát

abych já ho dobře znal,vždyť teď je náš kamarád.

oba:udiveně měsíc kouká,jak ti dva si vypráví

někde v dálce sova houká,rosa padá do trávy,

někde v dálce sova houká,rosa padá do trávy.